ৰাজ কুমাৰ

বনাম

ৰমেশচান্দ আৰু অন্যান্য

অক্টোবৰ ১, ১৯৯৯

[ন্যায়াধীশ বি. এন. কিৰপাল আৰু ন্যায়াধীশ এছ. ৰাজেন্দ্র বাবু]

দেৱানী কার্য্যবিধি, ১৯০৮ :

আদেশ ৩২ নিয়ম ১ আৰু ১৫- অভিভাৱক নিযুক্তি- ভাড়া নিয়ন্ত্রকৰ সন্মুখত উচ্ছেদ আৱেদন- চৌহদৰ মালিক, মানসিকভাৱে অক্ষম ব্যক্তি- আদেশ ৩২-ৰ অধীনত আবেদন, নিয়ম ১৫-ৰ সৈতে পঢ়া নিয়ম ১- ভাড়া নিয়ন্ত্রকে পিতৃক আপীলকাৰীৰ অভিভাৱক আৰু নেক্সট ফ্ৰেণ্ড (এজন ব্যক্তি যি আন এজনৰ ঠাইত আদালতত উপস্থিত হয় যি তেনে কৰিবলৈ সক্ষম নহয়, সাধাৰণতে কাৰণ তেওঁলোক নাবালক বা অযোগ্য বুলি গণ্য কৰা হয়) হিচাপে নিযুক্তি দিছিল- উচ্চ ন্যায়ালয়ে নিশ্চিত কৰা আদেশ- পিছত যেতিয়া উচ্ছেদ আবেদন খাৰিজ হোৱাৰ পিছত বিষয়টো পুনৰ উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ সন্মুখত আহিছিল, তেতিয়া উচ্চ ন্যায়ালয়ে ৰায় দিছিল যে মানসিক স্বাস্থ্য আইনৰ উপ-ধাৰা ৫২-ৰ পৰা ৫৫ অনুসৰি অভিভাৱক/নেক্সট ফ্ৰেণ্ড নিযুক্তি নিদিয়াকৈ উচ্ছেদ আবেদনখন গ্ৰহণযোগ্য নহয়- ৰায় দিয়া হৈছিল যে এই গোচৰটোত দেৱানী কাৰ্যবিধি আইনৰ আদেশ ৩২, নিয়ম ১ আৰু ১৫-ৰ অধীনত প্ৰদান কৰা বিধানসমূহ প্ৰযোজ্য আছিল আৰু মানসিক স্বাস্থ্য আইনৰ উপ-ধাৰা ৫২-ৰ পৰা ৫৫-ৰ অধীনত নহয়- উচ্চ ন্যায়ালয়ে যোগ্যতাৰ ওপৰত পুনৰীক্ষণৰ সিদ্ধান্ত ল'ব- ভাড়া আৰু উচ্ছেদ- উচ্ছেদ আবেদন- মানসিক স্বাস্থ্য আইন, ১৯৮৭- উপধাৰা ৫০, ৫২, ৫৩, ৫৪ আৰু ৫৫।

দেৱানী আপীল অধিকাৰক্ষেত্ৰ: দেৱানী আপীল নং ৫৬৭৪/১৯৯৯।

মধ্যপ্ৰদেশ উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ ৩.৭.৯৮ তাৰিখৰ ৰায় আৰু আদেশৰ দ্বাৰা চি. আৰ. নং ৮১৪/১৯৯৭ত।

আপীলকাৰীৰ হৈ ড° এ. এম. সিংভি, এম. এচ. ধিল্লন আৰু এম. পি. শ্বোৰাৱালা।

প্ৰতিপক্ষসকলৰ হৈ ৰাজু ৰামাচন্দ্ৰন, গুৱানেন্দ্ৰ আগৰৱাল আৰু ভাৰত সংগল।

ন্যায়ালয়ে তলত দিয়া ধৰণে আদেশ জাৰি কৰিছিল :

অনুমতি প্ৰদান কৰা হয়।

ৰাজ কুমাৰ, আপীলকাৰী নং ১ এজন মানসিকভাৱে বিকাৰগ্ৰস্ত ব্যক্তি। ৰাজ কুমাৰৰ মালিকানাধীন চৌহদৰ পৰা প্ৰতিপক্ষসকলক উচ্ছেদ কৰাৰ বাবে তেওঁৰ হৈ নেক্সট ফ্ৰেণ্ডৰ জৰিয়তে আবেদন দাখিল কৰা হৈছিল। উচ্ছেদ আবেদনৰ উত্তৰত অন্যান্য বিষয়ৰ লগতে কোৱা হৈছিল যে আপীলকাৰীজন অস্বাস্থ্যকৰ মানসিকতাৰ ব্যক্তি আৰু কোনো ব্যৱসায় কৰিবলৈ অক্ষম আৰু যিহেতু জিলা ন্যায়াধীশে কোনো অভিভাৱক নিযুক্তি দিয়া নাই, সেয়েহে পিতৃয়ে অভিভাৱক হিচাপে কাম কৰিব নোৱাৰে।

নিয়ম ১৫-ৰ চি.পি.চি.-ৰ সৈতে পঢ়া নিয়ম ১, আদেশ ৩২-ৰ অধীনত এখন আবেদন দাখিল কৰা হয় আৰু ভাড়া নিয়ন্ত্ৰণ কৰ্তৃপক্ষই ৪.৮.৯৩ তাৰিখৰ আদেশৰ দ্বাৰা পিতৃক আপীলকাৰীৰ অভিভাৱক আৰু নেক্সট ফ্ৰেণ্ড হিচাপে নিযুক্তি দিয়ে। এই আদেশক প্ৰতিপক্ষসকলে উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ সন্মুখত দেৱানী পুনৰীক্ষণ আবেদন দাখিল কৰি প্ৰত্যাহ্বান জনাইছিল আৰু উচ্চ ন্যায়ালয়ে ইয়াৰ ২০.১০.৯৩ তাৰিখৰ ৰায়দানৰ দ্বাৰা আপীলকাৰীৰ পিতৃক তেওঁৰ অভিভাৱক আৰু নেক্সট ফ্ৰেণ্ড হিচাপে নিযুক্তি দিয়াৰ আদেশ নিশ্চিত কৰিছিল।

ভাড়া নিয়ন্ত্ৰণ কৰ্তৃপক্ষই, গোচৰটোৰ বিচাৰৰ পিছত, উচ্ছেদৰ বাবে আবেদন খাৰিজ কৰিছিল। ক্ষুব্ধ হৈ আপীলকাৰীয়ে উচ্চ ন্যায়ালয়ত পুনৰীক্ষণ আবেদন দাখিল কৰে। উচ্চ ন্যায়ালয়ে ৩.৭.৯৮ তাৰিখৰ বিবাদিত ৰায়দানৰ দ্বাৰা এই সংশোধনটো যোগ্যতাৰ ওপৰত নহয় কিন্তু এই ভিত্তিত খাৰিজ কৰিছিল যে মানসিক স্বাস্থ্য আইন, ১৯৮৭-ৰ ব্যৱস্থাসমূহ প্ৰয়োগ কৰা হৈছিল আৰু

দাখিল কৰা আবেদনখন ভাড়া নিয়ন্ত্ৰণ কৰ্তৃপক্ষৰ সন্মুখত উপৰোক্ত আইনৰ ধাৰা ৫২, ৫৩, ৫৪ আৰু ৫৫-ৰ বিধান অনুসৰি অভিভাৱক/নেক্সট ফ্ৰেণ্ড নিযুক্তি নিদিয়াকৈ ৰক্ষণাবেক্ষণযোগ্য নহয় বুলি ভিত্তি কৰি খাৰিজ কৰে। আচলতে উচ্চ ন্যায়ালয়ে গোচৰটোৰ গুৰুত্ব বিবেচনা কৰা নাছিল। সেয়েহে বিশেষ অনুমতিৰ আবেদনৰ দ্বাৰা এই আপীলৰ উদ্ভৱ হৈছিল।

৫২-ৰ পৰা ৫৫ নং ধাৰা মানসিক স্বাস্থ্য আইন, ১৯৮৭ৰ ষষ্ঠ অধ্যায়ত সন্নিবিষ্ট কৰা হৈছে। এই অধ্যায়ত "মানসিকভাৱে অসুস্থ ব্যক্তি বুলি উত্থাপন কৰা সম্পত্তিৰ অধিকাৰী, তেওঁৰ ব্যক্তিৰ জিম্মা আৰু তেওঁৰ সম্পত্তিৰ পৰিচালনাৰ সন্দৰ্ভত ন্যায়িক অনুসন্ধান" সম্পৰ্কীয় বিধানসমূহ সন্নিবিষ্ট কৰা হৈছে। ৫০ নং ধাৰাত মানসিকভাৱে অসুস্থ বুলি অভিযোগ উত্থাপন কৰা আৰু সম্পত্তিৰ অধিকাৰী ব্যক্তিৰ মানসিক অৱস্থাৰ সন্দৰ্ভত অনুসন্ধান অনুষ্ঠিত কৰাৰ বাবে আবেদন কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰা হৈছে। এনে আবেদন কেৱল ধাৰা ৫০ৰ উপ-ধাৰা (১)ৰ দফা (এ)ৰ পৰা (ডি) লৈকে উল্লেখ কৰা ব্যক্তি বা কৰ্তৃপক্ষইহে দাখিল কৰিব পাৰিব। এইদৰে আৰম্ভ কৰা কাৰ্য্যবিৱৰণী অনুসৰি ধাৰা ৫২-ৰ পৰা ৫৫-লৈকে অধ্যায়ৰ অন্যান্য বিধানসমূহ প্ৰযোজ্য হ'ব। ৫০ নং ধাৰাত ভাড়াতীয়াই তেওঁৰ বিৰুদ্ধে উচ্ছেদৰ কাৰ্য্যবিধিত কোনো আবেদন বা বিতৰ্কৰ কথা কোৱা হোৱা নাই।

এই গোচৰটোত যিটো প্ৰযোজ্য আছিল সেয়া আছিল আদেশ ৩২, নিয়ম ১৫-ৰ সৈতে পঢ়া নিয়ম ১। উক্ত বিধান অনুসৰি অভিভাৱক নিযুক্তিৰ বাবে আবেদন দাখিল কৰা হয়। এই সন্দৰ্ভত ভাড়া নিয়ন্ত্ৰকৰ সন্মুখত আবেদন দাখিল কৰা হয় আৰু পিতৃক আপীলকাৰীৰ অভিভাৱক আৰু নেক্সট ফ্ৰেণ্ড হিচাপে নিযুক্তি দিয়া হয়। আৰু একো কৰাৰ প্ৰয়োজন নাছিল আৰু উচ্চ ন্যায়ালয়ে আমাৰ মতে এই সিদ্ধান্তত উপনীত হোৱাটো ভুল আছিল যে উচ্ছেদ আবেদনখন ৰক্ষণাবেক্ষণযোগ্য নহয় আৰু মানসিক স্বাস্থ্য আইন, ১৯৮৭ৰ ৫২-ৰ পৰা ৫৫ নং ধাৰাত প্ৰদান কৰা পদ্ধতি অনুসৰণ কৰা হোৱা নাই।

ওপৰোক্ত কাৰণসমূহৰ বাবে এই আপীলৰ অনুমতি দিয়া হৈছে আৰু উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ বিবাদিত ৰায়দান বাতিল কৰা হৈছে। উচ্চ ন্যায়ালয়ক ৮১৪/১৯৯৭ নং দেৱানী পুনৰীক্ষণ গোচৰৰ

যোগ্যতাৰ ওপৰত সিদ্ধান্ত ল'বলৈ নিৰ্দেশ দিয়া হৈছে। উচ্চ ন্যায়ালয়ে উক্ত সংশোধনটো যিমান সম্ভৱ সোনকালে নিষ্পত্তি কৰিব লাগে, বিশেষকৈ ছয় মাহৰ ভিতৰত।

আৰ. পি. আবেদনৰ অনুমতি দিয়া হৈছে।

অনুবাদক: মৃদুল হাজৰিকা, কনিষ্ঠ অনুবাদক, অনুবাদ শাখা, গৌহাটী উচ্চ ন্যায়ালয়।

DISCLAIMER

"The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation".

“স্থানীয় ভাষালৈ অনূদিত এই ৰায় গোচৰত জড়িত পক্ষই বুজি পোৱাৰ উদ্দেশ্যে সীমিত ব্যৱহাৰৰ বাবেহে। ইয়াৰ বাদে অন্য ক্ষেত্ৰত অনূদিত ৰূপ ব্যৱহৃত নহ’ব। সকলো ব্যৱহাৰিক আৰু বিভাগীয় কামৰ লগতে ৰায়ৰ কাৰ্য্যকৰীকৰণ আৰু ৰূপায়ণৰ ক্ষেত্ৰতো এই ৰায়ৰ ইংৰাজী সংস্কৰণটোৰেই সঠিক বিবেচিত হব।”